

Maade, hvorpaa Sparekasserne i dette Øjeblik virke ogsaa lige over for Indskyderne, dog umuligt kan motivere en Lov som denne, der siger: nu for Fremtiden maa de allesammen kun tage den samme Rente, og den maa ikke overstige det, som Sparekasseraadet bestemmer. Den Variation, som her er mellem Renten, er fremkaldt — det er jeg overbevist om — ved de lokale Forhold, og det maa de Herre vel erindre — det lægger jeg navnlig min ærede Ven, den foregaaende Taler (P. G. C. Jensen) paa Sinde — at De kunne ikke bedømme Sparekasseforholdene i det hele Land efter de kjøbenhavnske Forhold. Det vilde efter min Mening være ganske urigtigt, umuligt og uretfærdigt nu over det hele Land at sige: I maa kun tage den Rente. Det kan være aldeles forkert det ene Sted, medens det kan være rigtigt det andet Sted. De lokale Forhold maa være afgørende for, hvad Sparekasserne kunne give i Rente, naar de anbringe Pengene, som de modtage, med tilstrækkelig Sikkerhed, og man bør ikke i den Henseende undergive dem en større Tvang, hvortil der er saa meget mindre Anledning, som det viser sig her, at de lokale Forhold have gjort deres naturlige Ret gældende hele Landet over, og ingensteds er man dog gaaet ud over en Rente, som under de nuværende Forhold kan kaldes for rimelig, naar der af 532 Sparekasser kun er 5, som have givet over 4 pCt. i Rente. Jeg tror ikke, man kan klage over, at Renten for Øjeblikket er for høj.

Med disse Ord skal jeg sluttelig anbefale det høje Ting, at det, ved at nedsætte et Udvalg, ogsaa vil tage de af mig fremhævede Momenter under nærmere Behandling.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. G. C. Jensen: Da jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning, maa jeg indskrænke mig til at sige, at jeg absolut maa forvare mig imod, at jeg skulde have villet Bankerne til Livs. Der var vist intet i mine Udtalelser, der berettiger det ærede Medlem til at have denne Mening. Jeg ønsker tværtimod Bankerne al mulig Lykke og alt muligt godt og saa mange Indskud som muligt, men blot ikke paa Sparekassetilkaar. Det er det eneste, jeg forlanger, at de skulle bort derfra.

Saa gør jeg endelig den lille Bemærkning, at jeg naturligvis er enig med den ærede Taler i dette, at hvis man skulde vælge efter Lovforslaget Medlemmer til Sparekasseraadet, vilde der blive valgt efter politiske Grundsætninger; derom nærer jeg ingen Tvivl. Venstre vilde naturligvis vælge Venstremænd, det er klart. Men det, jeg har gjort gældende, var, at naar disse Mænd vare valgte, maatte de nødvendigvis drive Sparekassese politik og ikke nogen anden Politik. De vilde ikke med Hensyn til Rentens Fastsættelse kunne gøre andet, end hvad netop dette Formaal, Sparekassens Administration, kræver.

Koch: Maa jeg bede om Ordet for en lille kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Koch: Saavidt jeg opfattede det ærede Medlem (P. G. C. Jensen), var det hans Mening, at for saadanne Folk vilde de Ord gælde, som en berømt Mand har sagt, at naar de først blive Medlemmer af Sparekasseraadet, afkaste de deres politiske Frakke. Det tror jeg ikke, de gøre.

Rasmussen: Det er kun med en vis Forlegenhed, at jeg tager Ordet, efter at saa mange dygtige Medlemmer have talt; og efter at de have udtalt sig, som sket er, fra de forskellige Sider, har jeg næsten ikke noget at tilføje. Det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte netop det, som vi fra vor Side ønskede skulde udtales. Nogle enkelte juridiske Betragtninger maa jeg naturligvis lade staa for det ærede Medlems Regning, men Grundtanken, som det ærede Medlem fremførte, passer i vort Kram, fordi det staar os klart, at naar dette Spørgsmaal nu er kommet op, er det sket ved den, jeg havde nær sagt, uheldige Konkurrence, som er kommen op paa Pengevæsenets Omraade mellem de Banker, der drive Sparekasservirksomhed, og selve Sparekasserne, og det uagtet det her staar klart i Folks Bevidsthed, at de i Grunden hver have sin Op-gave i Livet, Bankerne den at være hurtig virkende og spekulativt virkende, som ærede Medlemmer jo godt kende, medens Sparekasserne, som det jo her er nævnt, have haft den Virksomhed at samle de mange smaa Indskud eller Bidrag for saa igen at laane ud. Sparekassernes Virksomhed her i Landet har i Grunden været en cen-